

Sygn. akt XXV Ns 49/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2020 roku, godz. 12:20

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia del. Stanisław Zabłocki

Protokolant: Stanisław Ławcewicz-Musialik

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy J. G.

z udziałem Prezydenta (...) W.

w sprawie odwołania od zakazu zgromadzenia z 25 maja 2020 r.

postanowił:

1. odrzucić odwołanie;
2. ustalić, że każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania związane z własnym udziałem w sprawie.

Sygn. akt XXV Ns 49/20

UZASADNIENIE

W dniu 18 maja 2020 r. wnioskodawca J. G. jako organizator złożył do Biura (...) Urzędu (...) (...) W. „zawiadomienie o zgromadzeniu publicznym postępowanie uproszczone”, które miało odbyć się w dniu 29 maja 2020 r. przy ul (...) w W. ((...)). Jako przewidywaną liczbę uczestników wnioskodawca podał 50 osób; podczas zgromadzenia planowane było złożenie petycji do Kancelarii Sejmu (zawiadomienie o zgromadzeniu publicznym - k. 5).

Pismem z dnia 25 maja 2020 r. wnioskodawca został poinformowany przez Urząd (...) (...) W. o tym, że zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 16 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U. poz. 878 i 904), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do odwołania obowiązuje m.in. zakaz organizacji zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z 24 lipca 2015 r. Prawo o zgromadzeniach (pismo z dnia 25 maja 2020 r. – k. 4).

J. G., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł w dniu 26 maja 2020 r. pismo zatytułowane: „odwołanie od decyzji Urzędu (...) W.”, w którym wskazał, że zaskarża w całości decyzję Urzędu (...)W. z dnia 25 maja 2020 r. w przedmiocie zakazu zorganizowania zgromadzenia. Wnioskodawca podniósł, że zaskarżona decyzja została wydana bez podstawy prawnej i rażąco narusza art. 57 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez bezpodstawny zakaz organizacji zgromadzenia. Wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji (wniosek - k. 2).

Na rozprawie pełnomocnik J. G. wniósł o uwzględnienie odwołania i uchylenie decyzji.

Pełnomocnik organu uczestniczącego w postępowaniu - Prezydenta (...) W. wniósł o odrzucenie odwołania z uwagi na to, że pismo z 25 maja 2020 r. informujące o zakazie zgromadzenia nie stanowi decyzji administracyjnej lecz informację o generalnie obowiązującym zakazie zgromadzeń. Podniósł, że organ nie wydaje w czasie epidemii decyzji o zgromadzeniach; podniósł też, że organ nie wydaje decyzji w postępowaniu uproszczonym w sprawach zgromadzeń, tj. w przypadku zgromadzeń, o których mowa w art. 21 ustawy Prawo o zgromadzeniach.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało odrzuceniu.

Ustawa prawo o zgromadzeniach przewiduje jako podstawowy model regulacyjny korzystania z wolności organizowania zgromadzeń, model zgłoszeniowy określany jako rejestracyjny czy notyfikacyjny.

Zakłada on obowiązek zgłoszenia właściwemu organowi zamiaru zwołania zgromadzenia, zaś organ uprawniony jest jedynie do zarejestrowania zgromadzenia lub do zakazania zgromadzenia w ściśle określonych przypadkach opisanych w art. 14 tej ustawy.

Zgłoszenie zamiaru zgromadzenia stanowi zatem czynność techniczną, której dokonanie skutkuje powstaniem po stronie organu obowiązku podjęcia określonych zadań zmierzających do zapewnienia odpowiednich warunków przeprowadzenia zgromadzenia, a także do podjęcie ewentualnych działań zmierzających do zapobieżenia zwołaniu zgromadzenia, w wypadku wystąpienia okoliczności wskazanych w art. 14 ustawy.

W doktrynie wskazuje się, że zawiadomienia o zamiarze zwołania zgromadzenia nie można traktować jako wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego. Możliwość zwołania i przeprowadzenia zgromadzenia nie jest bowiem uzależniona na gruncie ustawy Prawo o zgromadzeniach od wydania przez uprawniony organ władczego, jednostronnego aktu administracyjnego.

W przyjętym modelu notyfikacyjnym, zgłoszenie zawiadomienia nie stanowi warunku zwołania zgromadzenia, ani też nie przesądza o możliwości jego przeprowadzenia.

Jak zostało to już wskazane powyżej, zgłoszenie zawiadomienia o zamiarze zwołania zgromadzenia aktualizuje po stronie organu obowiązek podjęcia określonych działań o charakterze przede wszystkim techniczno – organizacyjnym. Obowiązki te zostały w szczególności wskazane w art. 7 ust. 3 i art. 8 i art. 22 ustawy Prawo o zgromadzeniach. Należy do nich obowiązek rejestracji wniesienia zawiadomienia o zamiarze zorganizowania zgromadzenia z uwzględnieniem daty, godziny oraz minuty wniesienia zawiadomienia (art. 9 ust. 2 ustawy). Są to informacje istotne w razie konieczności rozstrzygnięcia o pierwszeństwie w wypadku wniesienia zawiadomień o zamiarze zorganizowania dwóch lub większej liczby zgromadzeń, które mają zostać zorganizowane chociażby częściowo w tym samym miejscu i czasie (art. 12 ust. 1 ustawy).

W świetle powyższych rozważań nie można uznać, że pismo organu Prezydenta (...) W. z 25 maja 2020 r. o charakterze li tylko informacyjnym, tj. informujące de facto o braku udostępnienia informacji o miejscu i terminie zgromadzenia (art. 23 w/w ustawy) - z uwagi na wynikający z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 2020 r. bezterminowy zakaz organizowania zgromadzeń w rozumieniu ustawy Prawo o zgromadzeniach (por. § 13 ust. 1 pkt 1 w/w rozporządzenia), stanowiło decyzję administracyjną.

W szczególności nie można uznać by w/w pismo z dnia 25 maja 2020 r. zawierało władcze rozstrzygnięcie zakazujące zgromadzenia.

W orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalił się pogląd, że minimum elementów decydujących o tym, że mamy do czynienia z decyzją administracyjną stanowią cztery składniki: oznaczenie organu, adresata decyzji, rozstrzygnięcie i podpis osoby uprawnionej do jej wydania. Dlatego pismo, nawet pomimo niespełnienia wszystkich warunków formalnych, przewidzianych w art. 107 § 1 k.p.a., zawierające rozstrzygnięcie w sprawie załatwianej w drodze decyzji

administracyjnej jest nią, gdy zawiera wymienione wyżej minimum składników niezbędnych do zakwalifikowania go jako decyzję.

Pismo Urzędu (...) W. - Biura (...) z 25 maja 2020r. nie zawiera jednak koniecznego minimum elementów decyzji administracyjnej. Pismo to zawiera jedynie oznaczenie organu, od którego pochodzi, adresata decyzji, treść informacyjną i podpis uprawnionej osoby, natomiast nie zawiera istoty decyzji tj. władczego rozstrzygnięcia w przedmiocie zawiadomienia o planowanym na 29 maja 2020 r. zgromadzeniu - w konsekwencji nie można uznać, że pismo to stanowiło decyzję administracyjną o zakazanie zgromadzenia, czy decyzję administracyjną o odmowie wpisania zgromadzenia w rejestr publiczny.

Nie można zatem - w świetle obowiązujących przepisów prawa - pisma tego uznać za decyzję administracyjną, wydaną na skutek wpływu zawiadomienia o zamiarze zorganizowania zgromadzenia. Konsekwencją tego jest uznanie, że odwołanie nie może być poddane merytorycznemu rozpoznaniu; Sąd Okręgowy w niniejszym składzie podziela tym samym stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 maja 2020 r., sygn. akt V ACz 333/20.

Mając powyższe na uwadze, uznać należy, że wniesione w tej sprawie odwołanie, z uwagi na brak jego przedmiotu w postaci decyzji administracyjnej o zakazie zgromadzenia, jest niedopuszczalne w świetle art. 16 ustawy Prawo o zgromadzeniach. W tym tylko zakresie sąd powszechny uprawniony jest do kontroli działania organu administracyjnego w trybie ustawy Prawo o zgromadzeniach. Kontrola ta nie obejmuje natomiast czynności faktycznych.

Z tego względu Sąd postanowił, jak na wstępie.

O kosztach postępowania Sąd postanowił na mocy art. 520 §1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

(...)